

İnsaniyet Müzesi

– Mücella Pakdemir · 12 Aralık 2024

Küf tutan duvarları ha çöktü ha çökecek.
Kubbesi müsebbibe isyanını dökecek.
Adalet bayrağını alnımıza dikecek.
Şeref, namus, haysiyet, dürüstlüktür vizesi.
Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Selamı kesmiş maşrık; yabancısıdır mağrip.
Ziyaret edeni yok; yalnızlıktan muzdarip.
Yerin bin kat altında, unutulmuş ve garip...
Çatlamış kolonları, kırılmış mozolesi.
Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Çatıda tezgâh açmış kemirgenler, yılanlar,
Timsah gözyaşlarını sadakaya sayanlar.
Münadiye pey verir mukaddese kıyanlar.
Mezatta ruh satmakta bir pula düzinesi!
Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Göğün pembe göğsünde gizlenmekteyken şekler,
Mürekkebe suç bulur; aklanmaktadır dilekler.
Tepinir muallâkta, şemsten bir haber bekler.
Tarihe kayıt düşer safsatalar dizesi.

Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Bel bağlarken dalalet mesnetsiz kehanete,
Vefa nanköre küser, sadakat ihanete.
Helak çanları çalar dalarken rehavete.
Buhranlar depreminde sallanır avizesi.
Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Kabil fıtratıdır bu sürüp giden serencam.
Sura üflendiğinde elbet gelecek encam.
Çilehanede kahrın esvabı deruni gam,
Sessizlikte çınlarken putların avazesi.
Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Çağların ötesinden gelen o sese âşık.
Maneviyat niyazda; kabul makamı Maşuk.
Ah, bir nebze sızaydı Furkan membalı ışıık!
Nedametle yanardı kör nefsin cenazesi.
Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Bekliyor kapısının açılacağı günü,
Fütuhat müjdesinin saçılacağı günü.
Biteviye sayıklar muhteşem, namlı dünü,
O müthiş iradeyle, kaymadan şirazesi.
Burası neresi mi? İnsaniyet müzesi!
Mücella Pakdemir
03.11.2020

Esad canavarının hapisanesi Sednaya'nın, tahammül edilemez derecedeki insanlık dışı korkunç görüntülerini izleyince bu şiirim aklıma geldi.
Sednaya ve başta İsrail olmak üzere diğer zalimlerin işkence ve ölüm hapisaneleri için
Esfel-i Saflin Müzesi şiiri de yazmak şart oldu artık.